

86

ализация на природата, която ни зашеметява у Шелли, тъхъ у Теннисона пъма ни ~~на~~ поменъ. Природните картини въ неговите творения, поне повечето от тъхъ, съ неподвижни, безжизнени, прилични на хубави фотографически снимки. На цвѣтата въ тия картини ~~не~~ трепти роса, тъхниятъ дъхъ подоганя на книга. Че не вдъхновението е водило ръжата на поета при рисуването ~~на~~ на тъзи картини, а разчетъ на опитенъ литераторъ. Така е поне въ повечето случаи. При все това, надъ много отъ ~~природните картини~~ ^{от природните картини} ~~у~~ Теннисонъ е разлъна нѣкаква ома, несъмненно отъ дивната музика на стиха.

Но затова пъкъ картините ~~на~~ душевния миръ на дѣйствующите въ творенията му лица съ поръсени съ живата вода на ~~животъ и поезия~~. Вслушайте се въ волите на Оепопе или Титона, въ екстазните възвизи на Св. Симеонъ Стилита, въ стоповете на Маудъ, или се взрете въ дѣйствията на мълчаливите Енохъ Арденъ, Дора и всички онѣзи безчетни лица, които съ покъртни думи или въ безмълвие открояватъ трагизма на своя животъ, и замъще стане ясно гдѣ е силата на този поетъ, тъй високо цѣненъ отъ своите сътечественици, нѣкои отъ които не мислятъ че е дѣрзостъ да споменуватъ името му при името на Шекспира.

* * *

Между отборните Теннисонови творения спадатъ много отъ лирическите му пѣсни, баллади и монологи. Струва ми се обаче, че цѣната на балладите му е подигната повече отколкото би трѣбвало. Ако не всички, то повечето от тъхъ съ май проточени, отрупани съ лишни повторения и игри на думи. Въ тъхъ нѣма оная сгъстеностъ на слога и чевръстината на прѣходите, тъй характерни изобщо за стила на Теннисона. Типична, както за добритѣ тѣ и за лошите страни въ неговите баллади, е Майска ~~и~~ Царица. Езикътъ и хармонията на стиха съ отъ рѣдка хубостъ, и ~~за тъзи~~ ^{на} качества, нея ще намѣрите помѣстена почти въ всички английски читанки.* Но по вѫтрѣшна форма, тя е крайно слаба, поетически недобрѣ мотивирана; при това, за да се дочете до краи, прѣчи нейната извѣнмѣрна проточеностъ Теннисонъ.

* На бѣлгарски Майска Царица е прѣведена два пъти: отъ Ив. Вазова (не цѣла) и Ив. Славейкова.